

SVJETLO IZ SVETIŠTA

8 pouka za 25. svibnja 2024.

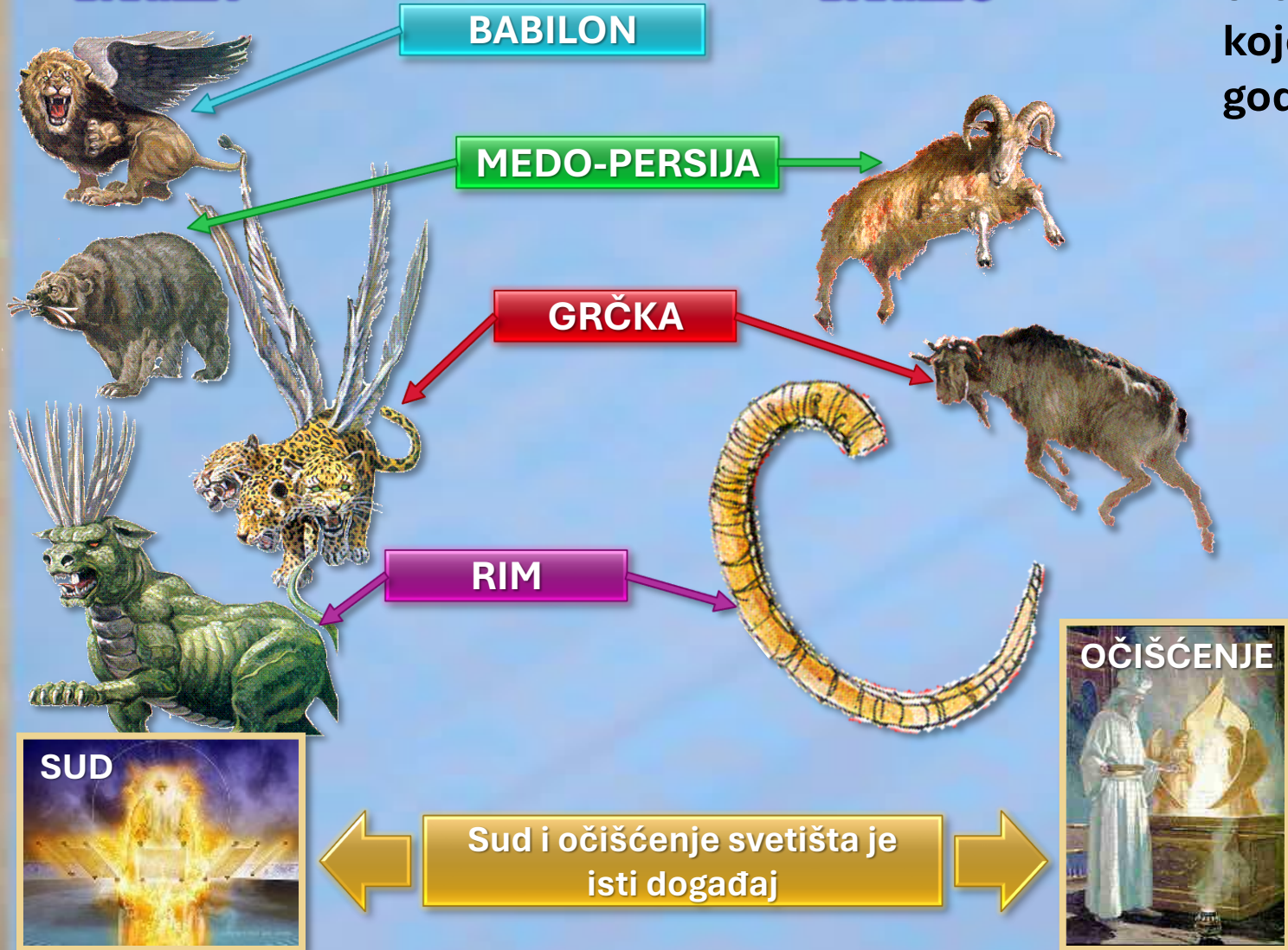

“Glavno u svemu ovome je: mi imamo takvoga vrhovnog svećenika koji sjedi s desne strane prijestolja veličanstvenoga Boga na Nebu. On obavlja službu vrhovnog svećenika na najsvetijemu mjestu. To je pravo svetište koje nisu podigli ljudi nego sam Gospodin.”
(Hebrejima 8,1.2 SHP)

Kada se Isus nije vratio 1844. godine, kao što pokazuje proročanstva od 70 tjedana i 2300 dana, bilo je potrebno revidirati proročanstva. I našli su ovo:

DANIEL 7

DANIEL 8

Čišćenje Svetišta nije bio Isusov Drugi dolazak. Ako su Daniel 8,14 i presuda Daniel 7,9.10 najavili isti događaj, koje svetište je trebalo očistiti? S druge strane, koje suđenje je moglo započeti 1844. godine?

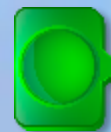
Pravo Svetište.

Čišćenje Svetišta.

Sud.

Milost i pravda.

Branitelj i Posrednik.

PRAVO SVETIŠTE

“Službenika Svetinje i Šatora istinskoga, koji podiže Gospodin a ne čovjek.” (Hebrejima 8,2)

Ako svetište koje treba očistiti nije bila Zemlja, što je to bilo?

Proučavajući Bibliju, adventisti su nakon razočaranja 1844. godine otkrili da postoje dva svetišta:

1. Zemaljsko svetište, slika i sjena pravog na Nebu (Heb. 8,5).

2. Nebesko svetište, koje je podigao sam Bog (Heb. 8,2).

Prvo svetište i hramovi koji su ga slijedili do 70. godine izgrađeni su po uzoru koji je Bog pokazao Mojsiju (Izl. 25,40). U njima su bili zastupljeni pravi Jaganjac i Veliki svećenik: Isus (Iv 1, 36; Heb 4,14).

Prvo, Isus se ponudio da oduzme krivnju za naš grijeh (Rim 5, 8); i, drugo, on je naš zagovornik, i kao takav oslobađa nas od vlasti grijeha osiguravajući naše spasenje (Heb. 7,25).

OČIŠĆENJE SVETIŠTA

"Tako ćeš izvršiti obred očišćenja za Svetinju nad svetinjama zbog nečistoće, prijestupa i svih grijeha izraelskog naroda." (Lev.zak. 16,16a)

Iako je Izraelcima oprošteno prinošenjem njihovih žrtava, njihova krivnja je "prenesena" u svetište. Stoga je bilo potrebno njegovo čišćavanje Svetišta. To se događalo na dan pomirenja, poznat i danas među Hebrejima kao Jom Kipur ili dan suda.

Svatko je morao mučiti svoju dušu postom (Lev, zak, 23,27).

Nisu obavljali nikakav svjetovni posao (Lev.zak. 23,28).

Veliki svećenik ušao je u Božju nazočnost (Lev 16,12-13).

Kovčeg, zaves i zlatni oltar bili su očišćeni krvlju jarca (Lev.zak. 16,15-19.33).

Drugi živi jarac odnet je sa njihovim gresima na glavi u pustinju (Lev. zak. 16,20-22).

Konačno su bili očišćeni od svih grijeha (Lev.zak. 16:30).

Ako netko nije tugovao taj dan, kajući se za svoje grijeha, bit će „izdvojen“ (Lev.zak. 23, 29.30). Njegova sudbina je zapečaćena tog dana. Na isti način, kada se završi očišćenje nebeskog svetišta, naša će sudbina biti zapečaćena. U međuvremenu, danas je dan "mučenja" naših duša, dan odluke (Heb. 3, 14.15).

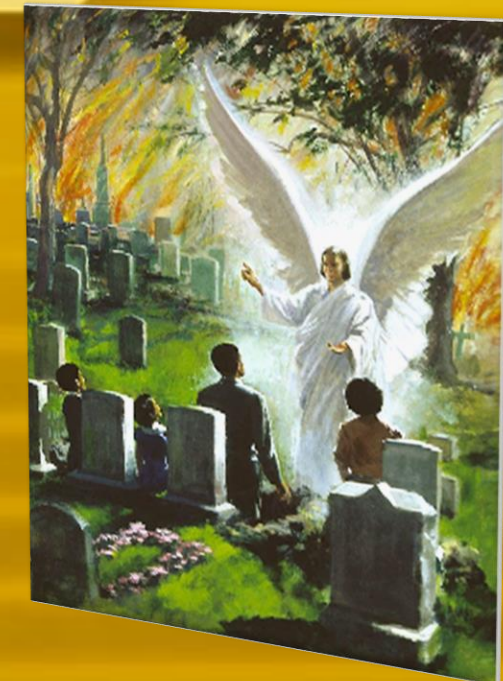
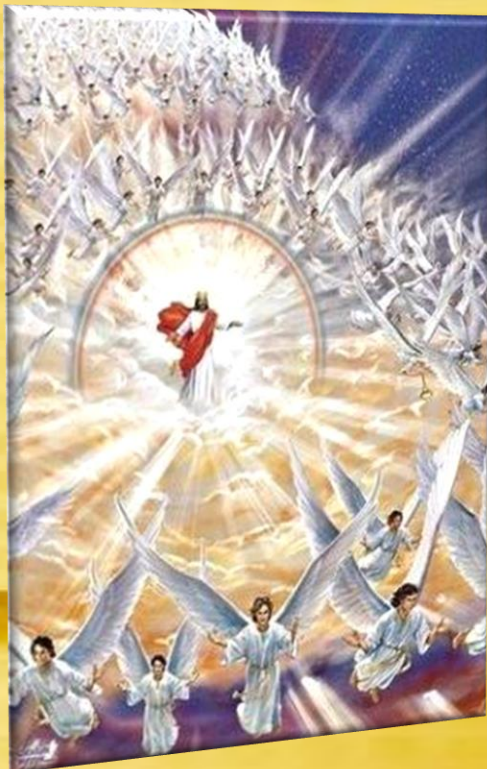
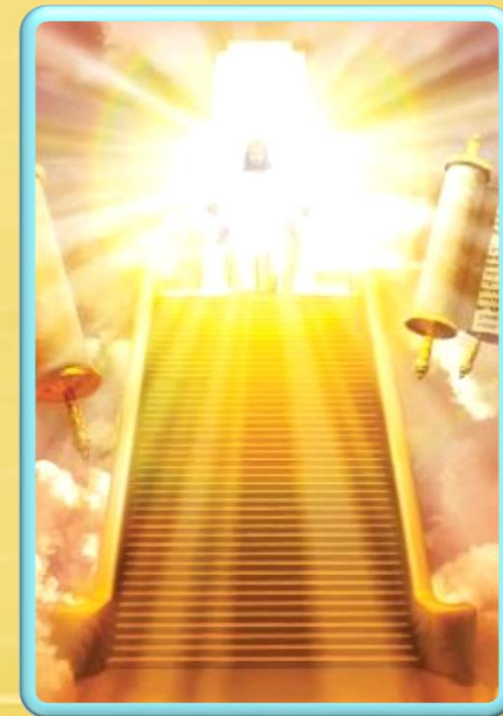
SUĐENJE

"Vikao je jakim glasom: 'Bojte se Boga i zahvalite mu jer je došao čas njegova Suda! Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda.'" (Otkrivenje 14,7)

Prema proročanstvu, očišćenje Nebeskog svetišta – to jest vreme Suda (Istražnog suda) – započelo je 1844. godine. Od tada adventistička crkva glasno objavljuje da je stigao dan suda, pozivajući sve da obožavaju Boga i žive u skladu s Njegovim zapovijedima.

Ali zar se neće sud dogoditi kada Isus dođe na Zemlju (1. Ljet. 16,33; 2. Tim. 4,1)?

Kada Isus dođe, On izvršava već završeni sud (Istražni sud), budući da dolazi s "nagradom" da se oduži "svakome u skladu s onim što je tko činio" (Otk 22, 12); On šalje svoje anđele da skupe izabrane (Matej 24, 31); i uskrsava one koji su vjerovali u Njega (1. Sol. 4,16). Imajte na umu da mrtvi nevjernici ne uskrsavaju kada Isus dođe i stoga im se tada ne sudi (Otk .20,4.5), već u drugom uskrsenju oni dolaze na Sud.

MILOSRĐE I PRAVDA

“A prijestolje će se utvrditi milosrđem, i on će na njemu sjediti u istini, u šatoru Davidovu, sudeći i tražeći pravdu i požurujući pravednost.” (Isaija 16,5)

Deset zapovijedi smještenih u kovčegu predstavljaju standard suda, božanske pravde (Prop. 12,13.14). Sjedište milosrđa smješteno između zakona i Božje prisutnosti predstavlja božansko milosrđe (1. Ivan. 2, 1.2).

Njegova krv poškrupljena po žrtvenom oltaru

Put do nebeskog Svetišta započinje prihvaćanjem Isusove žrtve i

Njegovom krvlju pomazao je robove oltara u Svetištu

nastavlja sa životom u zajedništvu s Kristom,

Njegovom krvlju poškrupljen je zaves pred kovčegom

i završava se kada naš slučaj bude predstavljen na Istražnom sudu.

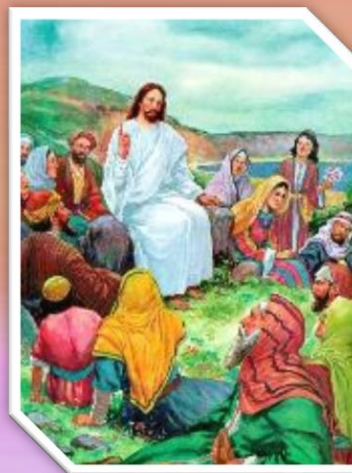
Pravda zahtijeva poštivanje zakona. Milosrđe prihvaća savršen Isusov život umjesto našeg (1. Pet. 1, 18.19). “Na ovaj je način Božja ljubav postala savršena u nama jer već sad možemo imati pouzdanje za Sudnji dan...” (1. Ivan. 4,17).

ODVJETNIK I POSREDNIK

"Zato može zauvijek spašavati one koji po njemu dolaze Bogu. On živi vječno kako bi posredovao za njih." (Hebrejima 7,25)

Isusov život otkrio je Božju ljubav potrebitom svijetu i svemiru koji gleda. Njegova smrt otkrila je odvratnost grijeha i pružila spasenje cijelom čovječanstvu. Njegov zagovor u nebeskom Svetištu pruža blagodati pomirenja svakome tko posegne u vjeri da ih primi.

Kroz naš život i, naravno, u vrijeme suda, Isus je naš zagovornik (1. Ivan. 2,1).

Isusovo djelo u nebeskom Svetištu uči nas:

Jasno razumijevanje plana otkupljenja.

Zahtjevi Božjeg zakona.

Beskonačna cijena našeg spasenja.

Put koji je Isus otvorio kako bi došao do Oca.

Sigurnost mogućnosti pristupa Bogu s pouzdanjem.

Uskoro će sud završiti i Isus će se „Krist će doći drugi put, ne da izbriše grijeh, nego da donese spasenje onima koji ga čekaju" (Heb. 9, 28).

“Kad se na sudu otvore knjige s izvještajima, pred Boga dolaze životi svih koji su uzvjerovali u Isusa. Počinjući s onima koji su prvi živjeli na zemlji, naš Zastupnik iznosi slučajeve naraštaja za naraštajem i završava sa živima. Svako se ime spominje, svaki slučaj temeljito ispituje. Neka se imena prihvaćaju, a neka odbijaju. [...]

Svima koji su se istinski pokajali za grijeh i vjerom se pozvali na Isusovu krv kao na svoju žrtvu pomirnicu, bit će pored imena u nebeskim knjigama napisano: oprosteno. Budući da su postali dionicima Kristove pravednosti, a ustanovljeno je da im je karakter skladan s Božjim, Zakonom, njihovi će grijesi bit izbrisani, a oni sami proglašeni dostojnima vječnog života.«

“Sada stojimo u vanjskom dvoru, čekamo i tražimo tu blagoslovljenu nadu, slavno pojavljivanje našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. [...] U svom posredovanju kao naš Posrednik, Krist ne treba ničiju vrlinu, ničije posredovanje. On je jedini nositelj grijeha, jedini prinos grijeha. Molitva i priznanje trebaju se prinositi samo Onome koji je jednom zauvijek ušao u Svetinju nad svetinjama. On će spasiti najpotpunije sve koji mu dođu u vjeri. On uvijek živi da posreduje za nas.”

Ellen G. White, *Jesus Our Advocate*, November 1